



UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Antidota Evangelica Contra Horvm Temporvm Hæreses

In Qvibvs Quatuor Euangeliorum illi textus explicantur, quibus vel hæretici hodie (maximè Caluinus & Beza) ad sua dogmata propugnanda vti solent, vel ad hæreticorum dogmata impugnanda Catholici vti possunt

Stapleton, Thomas

Lvgdvni, 1595

38. Diliges proximum tuum sicut teipsum.

urn:nbn:de:hbz:466:1-39463

minum ex toto corde: id est, non ambulare secundum carnem, nullam sequi cupiditatem. Vnde August. Prudentia carnis per Christum ablata & extincta, iustitia legis impletur, quum non secundum carnem, sed secundum spiritum ambulamus.

Hæc prudentia carnis est sapere secundum carnem, & sequi cupiditates eius. Hoc per Christi gratiã tollitur; & ideo per Christi gratiam omnes cupiditates pravas superate & debemus & possumus, ut non regnet peccatum in mortali corpore nostro ut obediamus concupiscentijs eius, etsi maneat peccatum seu peccati propensio quam hinc Calvinus vrget, sed regnet gratia per iustitiam, ut Paulus loquitur, id est, regnet amor Dei perfectus: quod fieri posse impiè hinc negat Calvinus, perfectus, inquam iuxta viã perfectionem in qua adhuc sumus, quæ est, nullam sequi cupiditatem; non obedire concupiscentijs carnis, tamen si ipsa maneat in carne concupiscentie, denique condelectari legi Dei secundam interiorem hominem, quod est, mente seruire legi Dei, mente & animo Deum diligere, licet caro seruiat legi peccati, id est, licet caro & carnalis infirmitas concupiscere non desinat.

38. Diliges proximum tuum sicut teipsum.

Charitatis ordo dicitur.

Hoc quoque præceptum suo fermento corrumpit Calvinus. Negat enim ordinem charitatis, quem perspicue præceptum ponit, videlicet ut dilectio respectu proximi incipiat à seipso. Sic enim scribit. *Quum proximos sicuti nos ipsi diligere iussit Moyses, noluit amorem nostri priore loco statuere, ut quisque seipsum prius amet, deinde proximos, quemadmodum Sorbonici sophista cavillantur, regulatum inferius esse sua regula; sed quum simus nobis nimium dediti, Moyses vitium hoc corrigens, proximos nostros equali gradu statuit; ac si veterum unumquemque alijs neglectis habere sui curam, quia charitas in unum corpus omnes coniungit. Et quædam corrigens, quæ aliter ab alijs separat, singulos ad communem societatem, & quasi mutuum complexum reducit. Hæc ille. Homo reprehendendi avidus, reprehendit quod nescit. Nescit enim à scholasticis, quos hic Sorbonicos sophistas vocat maledicendi cupidus, communem illam societatem & mutuum complexum omnium proximorum disertè in hoc præcepto doceri; sed quia in ipsa societate communi, casus frequenter accidunt, ut omnibus ex æquo subveniri nequeat, diligenter ab illis querit, quis sit præcepti huius sensus in casibus huiusmodi: An te & proxi*

proximo æqualiter periclitante, quum vtrique subuenire nequeas, prius ne tibi prospicere debeas an proximo. An etiam meliore te periclitante, teipso neglecto illum iuuare tenearis. *Proximus diligitur* (ait S. Thomas) *secundum rationem societatis in bono, id est, dilectio proximi docet socialem & communem esse debere dilectionem nostram, non priuatam, in eo bono quod ipsi rectè & ordinatè diligimus, videlicet in Deo. Consociatio autem ista est ratio dilectionis secundum quandam unionem in ordine ad Deum. Vnde sicut unitas potior est quam unio (nam ab unitate unio incipit, & principium semper in suo genere cæterorum caput est) ita quod homo ipse participet bonum diuinum (in qua participatione potissimum proximus diligitur) est potior ratio diligendi, quam quod alius associetur sibi in hac participatione.* Hæc explicatio non tollit mutuam complexum in hoc præcepto positum, sed in hoc complexu quis ordo sit tenendus, præterea docet: vt frustra propter vnum aliud conuellere Calvinus conetur.

*In Summa
2. 2. q. 26.
art. 4.*

IN MATTHÆI CAP. XXIII.

2. Sederunt super cathedram Moysi Scribæ & Pharisei. Quæcunque ergo dicunt, facite & seruate.

TORSIT hic locus Calvinum, omnesque hæreticos torquet, qui *cathedram contra cathedram, & altare contra altare erigunt, vt veteres pie & grauiet loquuntur.* Docet quippe disertissimè Christus audiendos esse qui cathedram tenent, id est, qui potestatem docendi legitimam habent, vtunque aliter ipsi viuant quam docent: quod illis quidem summum dedecus ac vituperium est; ouibus autem & subditis nullum impedimentum esse debet, quo minus rectæ & sanæ eorum doctrinæ acquiescant. Versat itaque se hîc in omnem partem Calvinus. Nec apertam veritatem diffiteri potuit, nec à loci tamen corruptela abstinere voluit. *Sedet (inquit) in cathedra Moysis, qui non ex seipso vel proprio sensu, sed ex Dei autoritate & verbo præcipit.* Rectè hoc quidem. Sed quia quilibet magister mendax, qui non nisi ex seipso loquitur, venditare id sibi potest, & solet, quod ex Dei autoritate & verbo præcipiat, ægrè quidem adiecit, sed necessariò adhuc adiciendum vidit, de legitima docentis vocatione, quæ propriè ad cathedram Moysi

*Episcopalis
& pastoralis
authoritas
defenditur.*

Mosis